

[Kr. Kristensen.]

som efter min Opfattelse er af ikke ringe Betydning, og som jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om.

Vi har saaledes i Lovforslagets § 10 indsat en Bestemmelse om, at naar en Begæring om Udlæg til Forauktionering af en Landbrugsejendom indgives til Dommeren, skal denne omgaaende sende Begæringen til Akkordudvalget, saadan at det kan træde i Funktion og søge at faa Forhandlinger i Gang for at se, om der ikke skulde være Mulighed for at opnaa Akkord. Jeg mener, det er en Bestemmelse, som vil have ikke ringe Betydning. Jeg tror, det vil være heldigt, at der i alle Tilfælde, hvor der bliver Tale om Udlæg i en Ejendom, aabnes Akkordforhandlinger for at søge at skaffe Mulighed for en Ordning med Kreditorerne.

I § 6 har vi indsat en Bestemmelse, gaende ud paa, at ved Akkordforhandlinger kan Akkordudvalget, hvis det skønner, at det har Betydning for Akkordens Opnaaelse, ogsaa forhandle med den paagældende Kommunalbestyrelse og Amtet om Eftergivelse af paahvilende Skatter. Vi mener ogsaa, at det har Betydning, og at det er rimeligt, at en saadan Bestemmelse kommer ind i Lovforslaget. Efter min Opfattelse er der ikke ret megen Mening i, at Staten, naar den yder Hjælp til Opnaaelse af Akkord, stiller som absolut Betingelse, at alt, hvad Staten har til gode, skal under alle Omstændigheder betales. Jeg tror, der vil være mange Tilfælde, hvor Rimelighed vil tale for, at ogsaa de kommunale Institutioner kunde gaa ind i Akkordordningen. Dermed skal ikke være sagt, at det skal ske i alle Tilfælde — det skal jeg heller ikke i mindste Maade insistere paa —, men jeg tror, det vilde være godt, at Kommunalbestyrelsen fik Ret til en saadan Eftergivelse af Skatter.

En tredje Bestemmelse — den Bestemmelse, som efter min Mening har den største Betydning — er den i § 11, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere nogle Linier af den:

„Hvor Udlæg er begæret i Anledning af forfaldne Renter og Afdrag, men Akkord ikke kan tilvejebringes, fordi de tilstedeværende Værdier overstiger Gældsforpligtelsernes Beløb, skal Udvalget udenfor Akkord være bemyndiget til at bevilge Laan af Erhvervenes Laanefond til Betaling af Renter og Afdrag, naar det skønner, at et saadant Laan er nødvendigt til Afværgelse af Tvangsauktion.“
Forholdet er jo det indenfor Landbruget,

at der er mange Landbrugere, som paa langt nær skylder saa meget, som Ejendommen er værd, men alligevel ikke kan betale Renter og Afdrag, fordi Indtægterne er saa minimale, som de er. Jeg tror, alle vil indrømme, at det vilde være meningsløst, at disse Folk skulde drives fra Hus og Hjem af den Grund.

Nu kan man maaske sige: Ja, men saa kan de laane andre Steder. Det er nu en Gang ikke saa helt let at laane i Øjeblikket, det er ikke let, fordi vi i Virkeligheden har Kreditindskrænkning endnu, selv om den officielt er opgivet. Men det er heller ikke let, fordi der ikke er ret mange, der har stor Lyst til at gaa ind som Kautionist i Øjeblikket, og derfor vil det Tilfælde tidt indtræffe, at en saadan Mand slet ikke, selv om han er fuldt solvent, vil kunne faa de Penge skaffet til Veje, som han skal ud med til Renter og Afdrag.

Vi foreslaar derfor, at der gives Akkordudvalget Bemyndigelse til at tildele disse Folk et Laan til Betaling af Renter og Afdrag. Og jeg skulde mene, at der dog ikke er ret megen Risiko ved at uddele disse Laan, naar vedkommende er fuldt solvent, i alt Fald ikke nær saa stor Risiko som ved de øvrige Laan ved Akkordordninger og de Laan, som gives i visse andre Tilfælde, hvor Gælden overstiger Ejendomsskyldværdien.

Jeg tror, at dette er Bestemmelser, som vil være af stor Betydning i den øjeblikkelige Krise. De vil maaske nok kræve en Del Penge, men efter min Opfattelse vil de ikke være forbundet med nogen større Risiko. Derfor er det mig ufatteligt, at man ikke fra Regeringspartiernes Side kan gaa ind paa disse Bestemmelser. Man indbyder til Forhandling, men denne Indbydelse gaar jo paa den Melodi, at vi kan faa Lov til at stemme for Regeringens Forslag, og vil vi ikke det, kan vi lade være, og dermed færdig! Det er en Forhandlingsmaade, som ikke er saadan absolut tiltalende, og som man ikke er stærkt tilbøjelig til at gaa ind paa. Men saadan er Forholdet. Det har jo vist sig ogsaa i Udvalgene, at man vel har tilbudt Forhandling, men alt, hvad man fra Venstres Side har fremsat, er fejlet af Bordet.

Samtidig med, at vi har stillet det Forslag, jeg nu har omtalt, for Landbrugets Vedkommende, har vi stillet et lignende Forslag angaaende Fiskeriets Forhold. Naar vi har gjort det, er det ud fra den Forudsætning, som jeg mener er rigtig, at Landbrugets og Fiskeriets Forhold er saa sammenfaldende i den Situation, vi i Øjeblikket staar i, at det er rimeligt, at der træffes de samme Foranstaltninger for begge Erhverv. Baade Landbrug og Fiskeri